

Hát igen

Megöregedtél Casanova
pedig legénykorodban
gőzölgő billével furdancsoltál
Alkalmasint párosával hoztad a nőket
s aléltra ölelve őket
merted csak megkérdezni:
kik vagytok tulajdonképpen?

„Élmunkás” — ne légy kíváncsi
Mondunk egy nevet telefonszámot
A többi nem érdekes

Szépfiú? Sohasem voltál
mégis kajáltak a nőneműek

Minden színt árnyalatot kipróbáltál
Csupán az aranyszőke hajszál
hiányzott a gyűjteményből

Prágában majdnem összejött
egy angol lánnyal
de ott volt vőlegénye
s akkori menyasszonyod

Nem tudtátok lerázni őket
Fogaitok ajkatokba mélyedt
szemezés tánc fölkoholtság közben

Ma sem érted
mért nem vágtad korsód
a bárt étteremtől elválasztó
üvegfalhoz
Levezetve elfojtásod

(Csak emlékezz vén ficsúr
Lassacskán minden mögötted
amiben kapaszkodhatsz
Előtted áll az egész múlt —
mondaná Huszárík)

Később levelet küldött Engin
Gyöngybetűkkel írta
egyetemista kacsójával
Az oxfordira járt?
A kembridzsire?
Hívott magához Angliába

*Csóróként tengetted életed
az idő tájt is
Miből mehetnél volna?*

*Hiányzik az az Aranyszőke
Vigasztal némelyest
a hiánytalan vágyakozás*

Leányvár, 1990. VI. 17.

Illemkódex fuldoklóknak

*Nem illik
segítségért kiabálni
Megzavarnád
az amúgy is mentőképtelen
felszínen lebegőket
biciklizőket
evezőket
szörfözőket
és hangoskodásodtól
a napos oldalon
hőfürdőzők
játsszók
hancúrozók
nyugalma is odalenne*

*Ha valaki mégis...?
Megúsztatd
Semmi szenzáció
Egy hulla viszont: esemény
Napokig rólad
beszélne a környék
Talán a helyi újság is
közölné
halálod hírét*

*Fuldokolj
s fulladj bele
föltűnés nélkül
Utolsó pillantásod
vesd az égre
és képezd le
a fölötted vicsorgó
felhőállatokat*

Leányvár, 1990. VII. 2.